

Když Putin prodal Sýrii a Írán, prodal i Rusko?

 zvedavec.news/komentare/2024/12/10325-kdyz-putin-prodal-syrii-a-iran-prodal-i-rusko.htm

Paul Craig Roberts

16.12.2024 Komentáře Témata: Rusko 769 slov

Mnozí se diví, proč Putin opustil Sýrii poté, co 9 let bojoval na její obranu. Putinovo opuštění Sýrie mohlo být ovlivněno podmíněnou podporou Ruska na Ukrajině ze strany Číny. Mezi podmínky Číny patří „*žádné rozšiřování bojiště, žádná eskalace bojů*“. Tyto podmínky mohou také vysvětlovat, proč byly Evropa a USA ušetřeny úderů v reakci na jejich útoky na Rusko raketami dlouhého doletu. Ve svém včerejším (14. prosince) projevu k Jednotnému Rusku, dominantní politické straně, Putin nově definoval své hrozící údery proti Západu. Byly redukovány na odvetné akce v rámci Ukrajiny.

V čínském komuniké zveřejněném v oficiální státní tiskové agentuře Čínské lidové republiky Xinhua, se o setkání Medveděva se Siem píše: „*Pokud jde o ukrajinskou krizi, Čína opakovaně zdůraznila nutnost dodržovat tři zásady: **žádné rozšiřování bojiště, žádná eskalace bojů a žádné provokace ze strany kterékoli strany** [to se týká pouze Ruska], s cílem podpořit co nejrychlejší uklidnění situace*“, řekl Si. Dodal, že Čína se bude i nadále držet svého konzistentního postoje a spolupracovat s mezinárodním společenstvím na vytvoření příznivých podmínek pro politické urovnání krize.

Medveděv uvedl, že ruská strana vysoce hodnotí postoj Číny k ukrajinské krizi, věnuje pozornost Skupině přátel za mír v ukrajinské krizi, iniciativě předložené Čínou, Brazílií a dalšími zeměmi, a je ochotna aktivně podporovat politické urovnání ukrajinské krize. Zní to tak, že stejně jako v Sýrii se Rusko vzdá urovnání na bojišti, kde má převahu, a uzavře papírové urovnání, kde Rusko vždy prohraje.

John Helmer, který již 35 let podává zprávy z Moskvy, se ptá, zda Putinova katastrofální rozhodnutí přinesou období problémů mezi Putinem a ruským generálním štábem.

Helmer uvádí, že *„generální štáb a GRU varovaly Putina, že Erdoganovi a Netanjahuovi nelze věřit, že dodrží dohodu z Astany, a že bez ruské vojenské síly, která by je odradila, plus íránských jednotek, obsadí syrské území – Turci po pobřeží až k libanonské hranici a k Damašku; Izraelci přes Golany a nárazníkovou zónu Quneitra na jižní předměstí Damašku“*. Washington si ponechá ropnou oblast Sýrie. Ruský generální štáb měl pravdu. K rozdělení Sýrie podle této linie nyní dochází.

Z Helmerovy zprávy vyplývá, že izraelská lobby vlastní Putina stejně jako Washington:

„Dobře informovaný moskevský zdroj komentuje, že v Moskvě se nediví Putinovu rozhodnutí upřednostnit Izrael a Turecko na úkor Arabů a Íránu. Zdroj rovněž upozorňuje, že překvapení vyjádřené angloamerickými podcastery, kteří podporují Putina ve válce na Ukrajině, „odráží jejich ochotu říkat to, co podle nich chce Kreml slyšet – ať už s odměnou, nebo bez ní“.

„Přesným průvodcem kremelskou propagandistickou linií je nyní podle zdroje americký akademik Andrew Korybko, který žije v Moskvě. Ten obrátil varování generálního štábu vzhůru nohama a obhajuje Putinovo rozhodnutí vyhovět Izraeli a Turecku v Sýrii jako odraz reálné vojenské rovnováhy na Blízkém východě v současné době. „Putin je hrdý celoživotní filosemita,“ říká Korybko, „který nikdy nesdílel jednotící antisionistickou ideologii odboje, naopak vždy vyjadřoval velmi hlubokou úctu k Židům a státu Izrael... Rusko se vyhnulo kulce, když se moudře rozhodlo nespojit se s nyní poraženou [arabsko-íránskou] Osou odporu, protože by to zbytečně zničilo jeho vztahy s Izraelem, nesporným vítězem západoasijských válek.“ [Definice filosemity: Filosemitismus neboli judeofilie je zájem, úcta a uznání židovského národa, jeho historie a vlivu judaismu,

zejména ze strany nežida. V rámci židovské komunity zahrnuje filosemitismus zájem o židovskou kulturu a lásku k věcem, které jsou považovány za židovské].

„To je sice úlitba,“ komentuje to moskevský zdroj, ale je to příznačné. „Ropák dává hlas těm, kteří přemýšlejí, plánují, rozhodují. Dává k tomu všemu nejjasnější oficiální stanovisko.“

Ruské ministerstvo zahraničí dalo najevo, že Sýrie není tématem k diskusi, a vyhnulo se otázkám ruské porážky.

Je možné, že se Putin projevil jako člověk postrádající strategickou vizi, který odsoudil Rusko i Írán do neobhájitelné pozice. Na druhou stranu možná sází na to, že Izrael a Washington budou pohlceny problémy s řešením situace na Blízkém východě, což mu ponechá volnější ruce pro další postup v rámci BRICS. Riziko spočívá v tom, že po dosažení toho, co Izrael a Washington považují za strategickou porážku Ruska a Íránu, provokace Ruska zesílí a obtížnost ukončení konfliktu na Ukrajině vítězstvím Ruska vzrostla. Vnímání ruské porážky bude pravděpodobně brzdit rozvoj BRICS.

Podle Helmera se kremelská propaganda soustředí na vítězství na Ukrajině, které veřejnost uspokojuje, a o prohře v Sýrii se veřejnost nezmiňuje. Nesouhlas se omezuje na ruskou armádu, kde panují obavy, že Rusko se nemůže úspěšně bránit bez schopnosti projektovat sílu za své hranice, což je schopnost, která byla ztracena v případě Sýrie.

[When Putin Sold Out Syria and Iran, Did He Sell Out Russia?](#) vyšel 15.12.2024 na stránkách PCR. Překlad v ceně 364 Kč Zvědavec.

Známka 2.1 (hodnotilo 30)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

11 příspěvků

(11 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF